

Dosarul nr.3ra-1306/16

Instanța de fond: Judecătoria sect. Rîșcani, mun. Chișinău – C. Valah
Instanța de apel: CA Chișinău – I. Cimpoi, N. Simciuc, L. Bulgac

Î N C H E I E R E

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componentă:
Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova,
Dumitru Mardari, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursurilor declarate de către Baran Irina, de avocatul stagiar Alina Calugher și de către președintele Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Matei Ema împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, intervenient accesoriu Baran Irina privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016,

C O N S T A T Ă :

La 24 iulie 2015 reclamanta Matei Ema s-a adresat în instanța de judecată împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, intervenient accesoriu Baran Irina privind anularea deciziei din 05 mai 2015, în cauza nr. 235/15, Baran Irina vs Matei Ema, Director adjunct al Școlii de Arte „Alexei Stîrcea”, privind hărțuirea și victimizarea la locul de muncă pe criteriu de opinie, ca fiind ilegală în fond și emisă contrar prevederilor legii. (f. d. 3-8, vol. I)

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității neîntemeiat, prin decizia din 05 mai 2015 a decis că faptele expuse în plîngerea depusă de Baran Irina constituie discriminare în formă gravă prin hărțuire continuă și victimizarea la locul de muncă.

Petiționarul Baran Irina a invocat în fața Consiliului două capete separate de discriminare și anume: pe de o parte, hărțuirea din partea directorului adjunct Matei Ema, manifestată prin tolerarea comportamentului nedorit al colegilor de serviciu față de petiționar și pe de altă parte, victimizarea manifestată prin intimidarea

continuă a petiționarei Baran Irina, urmare a deciziei Consiliului din 30 decembrie 2014, pe cauza 168/14, prin care s-a constatat discriminare prin hărțuire la locul de muncă față de petiționar.

Consideră, că Consiliul, făcând trimitere la decizia sa anterioară nr. 168/14 din 30.12.2014, urma să țină cont de faptul că această decizie este contestată în instanța de contencios administrativ, iar instanța de judecată încă nu s-a pronunțat asupra legalității. Mai mult, prin încheierea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 22.04.2015, pe dosarul nr. 3-302/15, executarea Deciziei Consiliului nr. 168/14 din 30.12.2014 a fost suspendată.

A invocat, că decizia Consiliului din 05.05.2015 în cauza nr. 235/15 este contrară legii, întrucât în calitate de reclamat apare numai o singură persoană, Matei Ema, deci nu sunt două sau mai multe persoane. Prin urmare, alegația Consiliului precum că s-a stabilit această formă gravă de discriminare este lipsită de suport.

Totodată, a menționat că în decizia anterioară, nr. 168/14 din 30.12.2014, pîrîtul urma să țină cont de faptul că reclamată a fost Administrația Școlii de Arte „Alexei Stîrcea”, dar nu Matei Ema și că din textul acestei decizii rezultă că Matei Ema nu a admis comportament discriminatoriu față de Baran Irina, că unele acțiuni la care se face referire în decizie au avut loc în lipsa Emei Matei, iar în cazul dat răspunderea ce i se incumbă pentru aceste acțiuni este contrară însăși principiilor dreptului și chiar dacă a întreprins anumite acțiuni, acestea au fost în conformitate cu prevederile legii.

Din aceste considerente, reclamanta Matei Ema a solicitat anularea deciziei din 05 mai 2015 emisă de Consiliu în cauza nr. 235/15 (Baran Irina vs. Matei Ema, Director adjunct al Școlii de Arte „Alexei Stîrcea”) privind hărțuirea și victimizarea la locul de muncă pe criteriu de opinie, ca fiind ilegală în fond și emisă contrar prevederilor legii.

În ședința de judecată, reprezentantul reclamantei Matei Ema, avocatul Ciolacu Nicolae, a depus o cererea de completare a temeiurilor acțiunii, prin care a indicat că decizia din 05.05.2015 în cauza nr. 235/15 este un act administrativ ilegal și din motivul că a fost emisă de Consiliu cu încălcarea procedurii.

A menționat, că potrivit procesului-verbal al ședinței Consiliului din 09.04.2015 au fost prezenți numai doi membri, însă conform prevederilor pct. 11 din Regulamentul de activitate al Consiliului, aprobat prin Legea nr. 298 din 21.12.2012 cu privire la activitatea Consiliului, ședințele Consiliului sunt deliberative dacă la ele participă patru membri, iar în cazul absenței președintelui, ședința este prezidată de un membru desemnat de acesta sau, după caz, de un membru ales la ședință.

A precizat, că ședința Consiliului s-a petrecut la altă oră decît era anunțată, pîrîtul nu a constatat cine a fost reclamat în cauza dată și neîntemeiat nu a acceptat participarea la ședință a reprezentantului Școlii de Arte „Alexei Stîrcea”.

A invocat, că au fost încălcate prevederile pct. 63 din Regulamentul de activitate al Consiliului, deoarece ședința de audiere s-a petrecut la 09.04.2015, iar ședința de deliberare, care urma să fie petrecută nu mai tîrziu de 5 zile, adică pînă la 14.04.2015, a avut loc la 05.05.2015, mai tîrziu de termenul indicat, fapt ce constituie o încălcare a prevederilor legale.

Astfel, a invocat că din materialele prezentate de pîrît, reclamanta Matei Ema nu a admis un comportament ce ar fi putut conduce la crearea unui mediu de intimidare, ostil, degradant, umilitor sau ofensator, ceea ce au declarat și martorii petiționarei Baran Irina și anume că Matei Ema nu a admis un asemenea comportament față de petiționară.

Consideră, că aplicarea sancțiunii disciplinare față de Baran Irina, în cazul în care a comis încălcări de disciplină, fapt constatat și de către procuratură, este o obligație a administrației, iar această acțiune nu poate fi catalogată discriminare, respectiv nu a fost dovedită existența discriminării prin hărțuire și/sau victimizare.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016 s-a admis acțiunea înaintată de către Matei Ema și s-a anulat decizia Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 05 mai 2015, în cauza nr. 235/15, Baran Irina vs. Matei Ema, Director Adjunct al Școlii de Arte „Alexei Stîrcea”, privind hărțuirea și victimizarea la locul de muncă pe criteriu de opinie. (f.d. 216, 219-233, vol. I)

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 27 ianuarie 2016 avocatul Gașiței Violeta, în interesele Irinei Baran a contestat-o cu apel, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea reclamantei să fie respinsă integral. (f.d. 235-236, vol. I, 1-6, vol. II)

De asemenea, nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 25 februarie 2016 Președintele Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, a contestat-o cu apel, solicitînd casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea reclamantei să fie respinsă integral. (f.d. 238, vol. I, 16-17, vol. II)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016 s-au respins apelurile declarate de către avocatul Gașiței Violeta, în interesele Irinei Baran și Președintele Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității și s-a menținut fără modificări hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 ianuarie 2016. (f.d. 35-49, vol. II)

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut că 09 martie 2015 Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a înregistrat plîngerea Irinei Baran, în urma căreia a demarat examinarea cauzei nr. 235/15, în care Baran Irina a susținut că este hărțuită în continuu la locul de muncă de către directorul adjunct al Școlii de Arte „Alexei Stîrcea”, Matei Ema, comportament generat de opinia sa la activitatea didactică pe care o desfășoară și că acest comportament a luat amploare urmare a depunerii anterior a unei alte plîngeri la Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egaității, invocînd victimizarea sa.

Din conținutul plîngerii înaintate de Baran Irina, rezultă că petiționara a invocat două capete separate de discriminare și anume hărțuire din partea directorului adjunct al Școlii de Arte „Alexei Stîrcea”, Matei Ema, manifestată prin tolerarea comportamentului nedorit al colegilor de serviciu față de petiționară și victimizare manifestată prin intimidarea sa continuă, urmare a deciziei Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității din 30.12.2014 pe

cauza nr. 168/14, prin care s-a constatat discriminare prin hărțuire la locul de muncă a petiționarului.

Totodată, instanța de apel a conchis că la data de 09 aprilie 2015 Consiliul a fixat ședința pentru examinarea plîngerii, care s-a petrecut cu participarea petiționarei, a avocatului acesteia Gașiței Violeta și doi martori ai petiționarei, precum și a doi membri ai Consiliului, membrul-raportor Brighidin Andrei și membrul Doina Ioana Străisteanu.

La data de 05 mai 2015, Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a emis decizia în cauza nr. 235/15 (Baran Irina vs. Matei Ema, Director adjunct al Școlii de Arte „Alexei Stîrcea”) pe marginea plîngerii depuse de Baran Irina, prin care s-a decis că faptele expuse în plîngere constituie discriminare în formă gravă prin hărțuire continuă și victimizare la locul de muncă, iar materialele cauzei să fie expediate organului de urmărire penală după competență pentru pornirea procesului penal. Din textul deciziei rezultă că au avut loc încă trei ședințe de deliberare la 14.04.2015, 30.04.2015 și 05.05.2015.

Astfel, instanța de apel a susținut concluzia instanței de fond că Consiliul a încălcat procedura de examinare și adoptare a deciziei, deoarece ședințele Consiliului sunt deliberative doar dacă la ele participă 4 membri, pe cînd la ședința Consiliului din 09.04.2015, la care s-a examinat plîngerea petiționarei Baran Irina și au avut loc dezbaterile pe marginea plîngerii, au participat doar doi membri ai Consiliului.

Totodată instanța de apel a conchis că ședința în care au avut loc dezbaterile pe marginea plîngerii la 09.04.2015, și ședința de deliberare, la care s-a luat decizia contestată 05.05.2015, au avut loc cu încălcarea prevederilor art. 63 din Legea cu privire la activitatea Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nr. 268 din 12.12.2012, și anume Consiliul deliberază în ședință închisă. Ședința de deliberare poate avea loc în aceeași zi sau la o dată ulterioară, stabilită de Consiliu, dar nu mai tîrziu de 5 zile de la data ședinței, pe cînd în speță, Consiliul a deliberat peste 26 zile.

Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 07 iulie 2016 (prin intermediul oficiului poștal) avocatul stagiar Alina Calugher, în interesele Irinei Baran a contestat-o cu recurs, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea Emei Matei să fie respinsă integral. (f.d.53-55, vol. II)

La 10 august 2016 (prin intermediul oficiului poștal) și Baran Irina a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu adoptarea unei noi hotărîri prin care a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de Matei Ema. (f.d. 62-65, vol. II)

În motivarea recursurilor, recurenta și reprezentantul ei au invocat că instanța de fond cît și instanța de apel nu au intrat în esență și au interpretat greșit prevederile art. 10, 11, 63, 64 al Legii nr. 298/2012 fără a face diferență dintre ședințele de deliberare și ședințele de audiere, care pot fi prezidate de un singur membru. Consiliul a examinat cauza pornită la plîngerea Irinei Baran, cu respectarea și

aplicarea corectă a tuturor normelor procedurale și materiale relevante speței prevăzute de Legea nr. 298/2012.

De asemenea, nefiind de acord cu soluția instanței de apel, la 05 august 2016 (prin intermediul oficiului poștal) Președintele Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității a contestat-o cu recurs, solicitând casarea actelor de dispoziție ale instanțelor de judecată cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea Enei Matei să fie respinsă integral. (f.d. 68-68, vol. II)

În motivarea recursului reprezentantul recurentului a invocat că instanța de fond și instanța de apel au interpretat în esență și au interpretat greșit prevederile pct. 10, 11, 63, 64 al Legii nr. 298/2012 fără ca să facă diferență dintre ședințele de deliberare și ședințele de audiere..

La 26 august 2016 avocatul Nicolae Ciolacu, în interesele Enei Matei a depus referință la cererea de recurs, solicitând declararea acesteia inadmisibilă. (f.d.71-74, vol. II)

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 19 mai 2016 și expediată în adresa participanților la proces, însă la materialele cauzei nu este dovada recepționării acesteia. (f.d. 52, vol. II)

În condițiile descrise, instanța de recurs consideră că cererile de recurs, depuse la 07 iulie 2016, la 08 august 2016 și 10 august 2016 confirmă exercitarea căii de atac în termen.

Analizând materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererile de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia că recursurile declarate de către Baran Irina, de avocatul stagiar Alina Calugher și de către Președintele Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În speță, Colegiul menționează că recursurile în cauză conțin obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recursuri nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă reprezentanții recurenților și respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele

de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate, astfel că recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificând-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiași articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, călăuzindu-se de art. 440 CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În legătură cu cele constatate, examinând argumentele cererilor de recurs prin prisma normelor legale ce reglementează relațiile dintre părți, ținând cont de actele anexate la dosar, se constată că recursurile înaintate de către Baran Irina, de avocatul stagiar Alina Calugher și de către Președintele Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității împotriva hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 CPC completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Baran Irina și avocatul stagiar Alina Calugher și de către Președintele Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Matei Ema împotriva Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurării Egalității, intervenient accesoriu Baran Irina privind contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

judecători

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari

Maria Ghervas